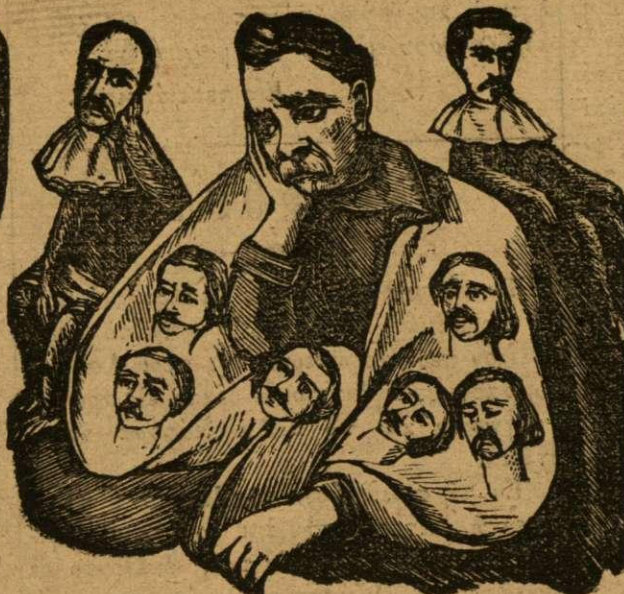

ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ
ἐτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 6.
Διὰ τὰ δημόσια καταστήματα » 20.

Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
ἐτησίᾳ δραχ. 14, ἑξαμηνία δραχ. 8.

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
ἐτησίᾳ φράγ. 16 ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λε. 50.
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
καὶ προπληρώνεται εἰς Ἀθήνας.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Ο ΚΟΣΜΗΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΤΡ. ΣΧΟΛΗΣ.

Ὅπως κοινωνία ἀνθρώπων καὶ ἀκμάζουσα προοδεύη καὶ δοξάζεται ὅταν τύχη προισταμένου ἱκανοῦ καὶ ἐναρέτου, καὶ τ' ἀντίστροφον ἐξευτελίζεται καὶ καταπίπτει ὅταν τύχη κακοῦ καὶ ἀνικάνου, οὕτω συνέβη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐν τῇ ἱατρικῇ Σχολῇ. Οὐδέποτε ἡ Σχολὴ αὕτη παρέστη διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς κοσμητήτορος Μπαλάνου ἀθλιεστέρᾳ, ὅσον κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Ὡς γνωστὸν ἡ Σχολὴ αὕτη ἔχει τοὺς πλείονας τῶν καθηγητῶν ἀνδρας σπουδαίους καὶ ἱκανοὺς, ἐνασχολουμένους εἰς τὸ ἔργον των, καὶ μηδὲν ἀναμιγνυομένους εἰς προσωπικά. Ἀφ' ἧς ὅμως ἔτυχε κακῆ μοίρα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο προϊσταμένου Μπαλάνου, τοῦ γνωστοῦ καὶ ὡς ἱατροῦ καὶ ὡς κυνονικοῦ ἀνθρώπου, ἀμέσως ἤρξαντο ν' ἀναφαίνωνται πολλὰ παρατράγωδα καὶ ἀπρεπῆ, ἅπερ ὀπισθοδρόμησιν καὶ ἀδοξίαν ἐπέφερον διότι ὁ προϊστάμενος ἐπωφελούμενος ἐκ τῆς ἀνοχῆς τινῶν τῶν συναδέλφων του, καταχρᾶται ταύτης, καὶ εἰς πολ-

λά ἄτοπα τοὺς παρασύρει. Κατέστησε τὴν Σχολὴν παλαιστῆρ τῆς μοχθηρίας, καὶ κατεβίβασε τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς, διεπράξατο καὶ διαπράττει τ' ἀπρεπέστερα, ἀδιαφορῶν ἂν προσβάλληται ἢ ὑπόληψις τῆς Σχολῆς, καὶ ἂν ἐξευτελίξῃ ταύτην.

Ἐφρόνουν τινὲς τῶν καθηγητῶν ὅτι ἐπρεπε νὰ τιμηθῇ, νὰ ζωπυρωθῇ καὶ ν' ἀνυψωθῇ ἢ θέσις τῆς ὑφηγεσίας, ὑποβαλλομένου τοῦ ἐφιεμένου νὰ καθέξῃ τὴν θέσιν ταύτην εἰς δοκιμασίαν γραπτὴν τε καὶ προφορικὴν, καὶ κρινομένου ὅσον οἶόν τε αὐστηρότερον, ἵνα μὴ περιπέσῃ ἢ θέσις αὕτη εἰς ἀνικάνους καὶ ἀσχημίζοντας τὴν ἀξίαν αὐτῆς, ἧτις ἦτο πρὸς γύμνασιν καὶ πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑφηγητοῦ· καὶ εὐλόγως ἐφρόνουν, διότι τοιοῦτοτρόπως οἱ ὑφηγηταὶ ἦσαν οἱ μᾶλλον δοκιμότεροι, καὶ προπαρασκευάζομενοι πρὸς τὴν καθηγεσίαν. Ἄλλ' ἐπρωτο καὶ ἡ θέσις αὕτη τῆς ὑφηγεσίας, κοσμητήτορος ὄντος Μπαλάνου, νὰ ἐξευτελισθῇ καὶ ν' ἀποβάλλῃ τὴν προσδοκομένην ἀξίαν τῆς.

Ἐδόθη εἰς τὸν κοσμητήτορα τῆς ἱατρικῆς

Σχολῆς ἀναφορὰ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Δελαπόρτα, ὅστις λέγει ὅτι ἐσπούδασεν εἰδικῶς τὴν ὀφθαλμοιατρικὴν, καὶ τὴν δεινότητά του κατέδειξε πασιφανῶς διὰ τῆς θεραπείας, ἣν ἐποίησατο εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀτυχοῦς Κορομάντσου. Διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἀπῆται ὅπως ὑποβλήθῃ εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς ὑφηγεσίας καὶ τύχη τῆς θέσεως ταύτης. Ὁ κοσμητήτορ ὑποβάλλει αὐτὴν εἰς τὴν Σχολὴν, ἧτις ὥρισεν ὡς θέμα τὸ μᾶλλον εὐχερέστερον ἀντικείμενον τῆς ὀφθαλμολογίας, τὸ περὶ καταρράκτου, ἵνα γράψῃ ὁ ὑποψήφιος ἐπ' αὐτοῦ διατριβὴν, ὅστις καὶ συνέγραψε, καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σχολὴν· αὕτη δὲ παρέπεμψε τὴν ἐκθεσιν ταύτην πρὸς μελέτην καὶ κρίσιν εἰς τὸν εἰδικώτερον περὶ τὰ τοιαῦτα, τὸν καθηγητὴν κ. Ἀναγνωστάκη· οὗτος μελετήσας ἐπισταμένως τὸ ἔργον ἀπεφάνθη δι' ἐκθέσεως ὅτι ἡ διατριβὴ τοῦ Δελαπόρτα ἦτον ὄλως ἐσφαλμένη καὶ ἀποδοκιμαστέα. Ὁ Μπαλάνος φίλος ὢν φαίνεται τοῦ Δελαπόρτα, καὶ ποθῶν τὴν εἴσοδον αὐτοῦ εἰς τὴν ὑφηγεσίαν, ἀδιαφορῶν ἂν ἦνε ἱκανὸς ἢ μὴ, διότι ἀγαπᾷ ὁ ὁμοῖος τὸν

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΧΑΡΤΙΝΟΣ ΠΕΤΕΙΝΟΣ ΤΟΥ ΜΙΜΗ.

Δὲν ἔφθασε, Μιμικό μου, ἡ Ἔρωτος Θυσία,
Ἄλλὰ ἐδημοσίευσες καὶ μία κωμωδία,
Ὅπου τὴν εἶχες κι' ἄλλοτε σ' ἕνα βιβλίον βάλεις,
Καὶ τοῦτο ὄλο τὸ ἄκαμες γιὰ ν' ἀκουσθῆς καὶ πάλι.
Καὶ ἐπειδὴ τὸ δράμα σου ἀφῆκε συγχινήσεις,
Καὶ πάλι τὴν ἔξανόβαλες νὰ μᾶς χαροποιήσης.

Καὶ βέβαια! καλὰ ἄκαμες... ἔτσι τὸ κάνουν κι' ἄλλοι,
Ποῦ γίνονται δραματικοὶ καὶ ποιηταὶ μεγάλοι.
Τὰ γέλοια μὲ τὰ βάσανα μαζὺ ἀνακατώνουν,
Πότε ἀνοίγουν τὴν καρδιά, καὶ πότε τὴν πληγώνουν.
Αὐτὸ ἐσχέφθηες καὶ σὺ, δραματικὲ Μιμικό,
Καὶ ἐβγάλες τὸν χάρτινον καὶ πάλι Κοκορικό.

Θυμᾶσαι τί σοῦ ἔλεγα μία φορά;.. ν' ἀρχίσῃς
Νὰ γράφῃς δράματα πολλὰ, ἂν θέλῃς ν' ἀποκτήσης
Φήμη καὶ δόξα πὸ πολλή, καὶ ἀκουστός νὰ γίνῃς.
Γιατ' εἶνε κρίμα κι' ἄδικο κορομηλᾶς νὰ μείνῃς.
Καὶ σὺ ὡσὰν καλὸ παιδί δὲν ἄργησες, Μιμὴ μου,
Κ' εὐθὺς εἰς πράξιν ἔβαλες αὐτὴν τὴν συμβουλή μου.

Τώρα γιὰ πές, Μιμικό μου, γιὰ πές μου ἔς τὸ θεό σου,
Ὅλα αὐτὰ ποῦ ἔλεγα δὲν τᾶπα γιὰ καλό σου;
Τὸ εἶπα καὶ τὸ ἔλεγα, καὶ σοῦ τὸ λέγω πάλι,
Πῶς εἶχες κ' ἔχεις πάντοτε ποιητικὸ κεφάλι,
Κι' ἀπ' τῆς μαμμᾶς σου τὴν κοιλιὰ δραματικὸς ἐβγήθης,
Κ' ὄλα τοῦ κόσμου τὰ καλὰ ἐμπρός σου τὰ εὐρήθης.

Ἐχεις παράδες ἀρκετοὺς, καὶ εἶσαι παλληκάρι
Μὲ ὠμορφάδα ζηλευτῆ, μὲ ἔρωτα καὶ χάρι.
Εἶσαι καὶ ἐξυπνο παιδί... ἔχεις μυαλὸ καλοῦπι,
Ποῦνε μεγάλο καὶ πλατὸ δυὸ πῆγες κ' ἕνα ροῦπι.
Ἄλλὰ δὲν φθάνουνε αὐτὰ... κοντὰ εἰς ὄλα τ' ἄλλα,
Μᾶς ἐγεινεὺς καὶ ποιητῆς, κ' εἰξεύρεις καὶ καββάλα.

ΕΙΜΕΘΑ ΑΞΙΟΙ

ΤΟΙΟΥΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΩΝ!

Ζ Ο Π Η Κ

Πρὸς Ἀγιονορίτας ἐπιστολὴς Γονίδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί!

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις πολλὴ περιεκάλυψέ με λύπη· καὶ γὰρ τὸ ἀργύριον, οὗ ἡ χάρις εἶη ἐφ' ὑμῶν, τὸ θυλάκιόν μου ἐγκατέλειψε, καὶ οὐκ ἔχω χιτῶνα περιβαλεῖν τῷ σώματί μου, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατῶ· ὁ δὲ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐχ ὄρα. Τοιγαροῦν οἱ πάντες ἀπεστραφήκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμέ καὶ τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα». Κουμουνοδοῦρος δὲ τετύφλωκέ με καὶ ἐν ὀδύναϊς περιήγαγεν οὐ γὰρ τμηματάρχην, ὡς ἠλπίζον, πεποίηκέ με, ἀλλ' ὑπουργικὸν γραμματέα. Ὁλωλα ὁ ἄθλιος, καὶ οὐκ ἔχω τὸν παρηγοροῦντα· ἐν ἀχρηματίᾳ πολλῇ περιέστηκα, καὶ οὐκ ἔχω τὸν βοηθήσοντα. Πολλὰ δ' ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐκύκλω-

σαν με συναλλάγματα, καὶ ἄργυρον οὐκ ἔχω ὅπως πληρώσω αὐτά. Τί πονηρὸν διελογίσθη ἢ τί κακὸν διεπραξάμην; καὶ γὰρ πολλοὶ ἐμίσησάν με δωρεάν. Πῶς οὖν πορευθήσομαι ἐν οἴκῳ ἀργυρίου καὶ ἀνέσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ; καὶ γὰρ οὐκ ἔχω τὸν βοηθήσοντα, καὶ γὰρ οὐκ ἔχω τὸν παρηγοροῦντα. Τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φέγγει, καὶ ἡ σκοτία ἐν τῷ φωτὶ ἀπόλλυται. Τοιγαροῦν καὶ ἐγὼ, ἀργυρίου ὑπάρχοντος, ἐν τῷ φωτὶ εἰμί, τούτου δὲ μὴ ὄντος, ἐν τῇ σκοτίᾳ εἰμί. Δεῦτε, ἀδελφοί, σώτατέ με· πεινῶντα χορτάσατέ με, καὶ διψῶντα ποτίσατέ με· καὶ γὰρ ἐλεύσεται ἡμέρα, ἐν ἣ καὶ πάλιν ράπισω τὴν ῥωσσικὴν προπαγάνδα καὶ ὑπερασπίσω τὰ συμφέροντα τοῦ Ἁγίου Ὄρους, τότε δὲ ἐξοφλήσω καὶ τὰς δέκα χιλιάδας ἀργύρια, ἃ καὶ πάλιν ἀποσταλεῖτε ἡμῖν, χάριτι καὶ συνεργείᾳ τοῦ «Ἐθνικοῦ Πνεύματος», οὐ

τὸ κράτος δεδοξασμένον εἰς τοὺς Αἰῶνας Ἀμήν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἐπάλληλος τις στρατιωτικὸς ἔλεγεν εἰς προμηθευτὴν τινα τοῦ στρατοῦ, πλούσιον ὡς καὶ ἡλίθιον ἐπίσης, ὅτι τὸ θέρος τὸ κρέας ἐγένετο ταγγὸν ἅμα ἔμενε τὴν ἄλλην ἡμέραν. Ὁ τροφοδότης τῷ ἀπεκρίθη· «Τὸ σφάλμα εἶνε ἰδικόν σας· ὅταν κάμνη ζέστην, ὁσάκις ἔχετε ἀνάγκην κρέατος, διατὶ σφάζετε ὀλόκληρον βῶδι; σφάζετε μόνον τὸ ἦμισυ.»

Φριδερίκος ὁ Μέγας, ἀκούσας διτι πτωχὸς τις ἐρωτόληπτος στρατιωτικὸς ἐνυμφεῦθη πτωχοτάτην νεάνίδα. εἶπεν, «Ἡ πεῖνα ὑπανδρεῦεται τὴν δίψαν.»